

A Budapest Környéki Törvényszék, mint elsőfokú bíróság a Marticsek Ügyvédi Iroda (1055 Budapest, Falk Miksa utca 14. I. emelet 2. ügyintéző: dr. Marticsek Dénes ügyvéd) által képviselt [redacted] felperesnek - a dr. [redacted] által képviselt Lombard Lízing Zrt. (6720 Szeged, Somogyi utca 19.) alperes ellen gépjármű törzskönyvének kiadása és egyéb követelés iránt indult perében meghozta a következő

Í T É L E T E T

A bíróság kötelezi az alperest, hogy a felperes részére 15 nap alatt adja ki az [redacted] forgalmi rendszámú Ford Fiesta típusú személygépkocsi törzskönyvét.

A bíróság az alperes jognyilatkozatát az alábbiak szerint pótolja:

„Alulírott, Lombard Lízing Zrt. (6720 Szeged, Somogyi Béla utca 19. cégjegyzékszám: 06-10-000.062) mint a Lombard Finanszírozási Zrt. jogutódja kérjük, hogy a [redacted] forgalmi rendszámú, Ford Fiesta típusú személygépkocsi vonatkozásában a javunkra bejegyzett terheket (opciós jog, elidegenítési- és terhelési tilalom) törölni szíveskedjenek.”

Ezt meghaladóan a felperes kereseti kérelmét elutasítja.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 94.200.- (kilencvennégyezer-kétszáz) forint részperköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Fővárosi Ítéltáblához címzett, de a Budapest Környéki Törvényszéken előterjesztendő fellebbezésnek van helye, amelyet eggyel több példányban kell benyújtani, mint ahány peres fél az eljárásban szerepel.

A jogi képviselő kötelező az Ítéltábla előtti eljárásban az ítélet, valamint az ügy érdemében hozott végzések ellen fellebbezést (csatlakozó fellebbezést), továbbá a Kúria előtti eljárásban a Pp. 235.§.-ában meghatározott fellebbezést (csatlakozó fellebbezést) és a felülvizsgálati kérelmet (csatlakozó felülvizsgálati kérelmet) előterjesztő fél számára.

Ha a jogi képviselő kötelező, a jogi képviselő közreműködése nélkül eljáró fél perbeli cselekménye és nyilatkozata hatálytalan, kivéve a Pp. 73/B. § (2) bekezdésében szabályozott eseteket, vagy ha az adott perbeli cselekményre nézve a meghatalmazott útján történő eljárást kizárja.

A bíróság tájékoztatja a peres feleket arról, hogy a másodfokú bíróság az ítélet ellen irányuló fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a

perköltség viselésére, vagy összegére vonatkozik, vagy csak a le nem rótt illeték megfizetésével, vagy a teljesítési határidővel kapcsolatos, illetőleg ha a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul. A felek ezekben az esetekben is kérhetik a tárgyalás tartását.

A peres felek a fellebbezési határidő lejártá előtt előterjesztett közös kérelmükben kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását.

INDOKOLÁS

A bíróság a felperes személyes előadása, a peres felek nyilatkozatai valamint a becsatolt okiratok alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A felperes és az alperes jogelődje, a Lombard Finanszírozási Zrt. között 2008. február 13. napján fogyasztói kölcsönszerződés jött létre, melynek alapján az alperes a Ford Fiesta 1.4 Fresh P. típusú személygépkocsi megvásárlásához kétféle-hatszázkilencezer forint kölcsönt folyósított a felperes részére. A szerződés biztosítására az alperes javára a gépjárműre 2008. február 22. napján vételi jogot alapítottak és felfüggesztő feltétellel adásvételi szerződést kötöttek.

Az opciós szerződés 4. pontja szerint az alperes vételi jogával a szerződés aláírásától számított 5 éves időtartam alatt, de legfeljebb addig az időpontig élhetett, ameddig vele szemben a kölcsönszerződésből eredő tartozását a kölcsönbevevő maradéktalanul nem teljesítette.

A szerződés 7. pontja szerint vételi jogát az alperes abban az esetben gyakorolhatta, ha a kölcsönbevevő a megállapodás 1. pontjában hivatkozott kölcsönszerződésben megjelölt bármely esedékességi időpontban – az esedékességet követő 15 napon belül – akár részben, vagy egészben nem tett eleget valamely fizetési kötelezettségének, továbbá, ha a kölcsönszerződés bármely oknál fogva felmondásra kerül.

A vételi jog biztosítására a peres felek az opciós szerződés 6. pontjában az alperes javára a gépjárműre elidegenítési- és terhelési tilalmat kötöttek ki.

A kölcsönszerződés részévé vált – mivel annak elválaszthatatlan részét képezi – az alperes HIT/2006.05.31. számú Üzletszabályzata. Ennek VI.1. pontja szerint a kölcsönbevevő köteles a hatósági nyilvántartásba, a gépjármű forgalmi engedélyébe és a törzskönyvébe a hitelező javára – a felek között létrejött szerződésnek megfelelően – a vételi jogot, vagy a jelzálogjogot és annak biztosítására az elidegenítési- és terhelési tilalmat bejegyeztetni és ennek megfelelően úgy rendelkezni, hogy a hatóság a törzskönyvet a hitelező, mint a korlátozás jogosítottja részére küldje meg.

Az Üzletszabályzat IV.9. pontja szerint, amennyiben a kölcsönbevevő a kölcsönszerződésben foglalt valamennyi kötelezettségét teljesítette, úgy a hitelező köteles a gépjármű törzskönyvét és a korlátozó bejegyzések törléséhez szükséges nyilatkozatot kiadni.

Az alperes többszöri fizetési felszólítás után 2015. szeptember 23. napjával a felek között létrejött HIT03591/08. számú egyedi kölcsönszerződést felmondta, mivel a felperes többszöri felszólítás ellenére sem tett eleget fizetési kötelezettségének. E napon a felek között a szerződés megszűnt.

Felperes a 2015. október 6. napján kelt levelével szólította fel az alperest a törzskönyv kiadására. Válaszlevelében az alperes arra hivatkozott, hogy a felmondással egyidejűleg gyakorolta az opciós jogát, ennek következtében az adásvételi szerződés létrejött, amelyre tekintettel a felperes kötelmi igényük alapján köteles az eszközt az alperes részére a felmondásban megjelölt módon birtokba adni.

Az alperes kérelmére a Csongrád Megyei Kormányhivatal Szegedi Járási Hivatala CS- [redacted] számú, 2015. december 28. napján kelt határozatával az [redacted] forgalmi rendszámú, Ford JH1 típusú gépjárművet a határozat jogerőre emelkedésétől számított 6 hónap időtartamra ideiglenesen a közúti forgalomból kivonta.

A felperes pontosított kereseti kérelmében az 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: régi Ptk.) 193. § (1) bekezdése alapján kérte kötelezni az alperest az [redacted] forgalmi rendszámú Ford Fiesta típusú személygépkocsi törzskönyvének kiadására, valamint kérte, hogy a bíróság ítéletével pótolja az alábbi tartalmú jognyilatkozatot:

„Alulírott, Lombard Lízing Zrt. (6720 Szeged, Somogyi Béla utca 19. cégjegyzékszám: 06-10-000.062) mint a Lombard Finanszírozási Zrt. jogutódja, kérjük, hogy a [redacted] forgalmi rendszámú Ford Fiesta típusú személygépkocsi vonatkozásában a javunkra bejegyzett terheket (opciós jog, elidegenítési- és terhelési tilalom) törölni szíveskedjenek.”

Kérte továbbá annak megállapítását, hogy a felek közötti jogviszonyban az Üzletszabályzat nem irányadó, felek azt meg nem tárgyalták, így az Üzletszabályzat a felek jogviszonyára joghatással nem bír, vagy az Üzletszabályzat IV.8. pontja, a XIII.5. és XIII.6. pontjai fogyasztóval szerződő fél által egyoldalúan, előre meghatározott és egyedileg meg nem tárgyalt tisztességtelen kikötések, melyek semmisek, a felek jogviszonyára joghatással nem bírnak.

Kérte továbbá az alperest perköltség viselésére kötelezni
Hivatkozott a régi Ptk. 374. § (2)., a 375. § (4)., 114. § (2)., a 2013. évi CLXXVII. törvény 46. §-ára, a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 5:31. § (2) bekezdésére, a 18/1999.(II.5.) Kormányrendeletre, a régi Ptk. 205/A. §-ára, a 209. §-ára, a 209/A. §-ára, a Pp. 23. § (1) bekezdés k) pontjára, a Pp. 30/A. § (1) bekezdésére.

A felperes a kölcsönszerződésből eredő fizetési kötelezettségeit nem kívánta a per tárgyává tenni.

Hivatkozott arra, hogy a felperes nem kapta meg a szerződés megkötésekor hatályos Általános Szerződési Feltételeket, Üzletszabályzatot, hirdetményt, kölcsönigénylési dokumentációt. Az Üzletszabályzatot is csak az internetről tudta letölteni, ezért azt egyedileg nem tárgyalták meg.

Előadta, hogy a törzskönyv alperes általi birtoklására nézve a szerződés semmit nem határozott meg, arra vonatkozóan csupán az Üzletszabályzat IV.9. pontja tartalmaz rendelkezést. Amennyiben a törzskönyv egyfajta biztosítékot képez, akkor azt a szerződésnek tartalmaznia kellene. Miután az 5 év eltelt, az alperes opciós joga 2013. évben megszűnt. A felperesi tulajdonjog megszűnéséről a felperes ismerettel nem rendelkezik, értesítést erről nem kapott, a gépjárművet továbbra is sajátjának tekinti. A forgalomból való kivonás lehetőségét az Üzletszabályzat nem tartalmazza, arra joga az alperesnek nem volt. Az alperes érvényes

jogcímmel a törzskönyv jogszerű magánál tartására nem rendelkezik. Az alperes csak a vételi jog jogcímen volt jogosult a törzskönyvet magánál tartani, ami 5 év elteltével megszűnt, így alperesnek szerződésen, vagy jogszabályon alapuló jogcíme a törzskönyvre nincs.

A vételi jog megszűnésével a törzskönyv kiadásának van helye, mivel a törzskönyvet alperes pusztán a vételi jog biztosítása érdekében volt jogosult magánál tartani, a kikötött vételi jog pedig a szerződéskötéskor hatályos Ptk. rendelkezései szerint 2013. február 13. napján megszűnt. Nincs szó zárt-, vagy nyílt végű opciós jog gyakorlásáról.

Az Üzletszabályzat IV.8. pontjában a 18/1999.(II.5.) Kormányrendelet 1. § g) pontjába ütköző módon határozta meg, hogy a hitelező a kölcsönszerződésből származó jogait és kötelezettségeit bármikor indokolás nélkül, azonos terjedelemben harmadik félre átruházhatja, jogi biztosítékként lekötheti, - amelynek során jogosult a kölcsönbevevő adatait továbbítani - ez azonban kölcsönbevevő jogait nem csorbíthatja.

Alperes az Üzletszabályzat XIII.5. pontjában a kormányrendelet 1. § b) pontjába ütköző módon határozta meg, hogy a felek közti elszámolásnál a hitelező könyveit kell irányadónak tekinteni.

Az Üzletszabályzat XIII.6. pontja, mint tisztességtelen feltétel kapcsán kifejtette, nem lehetséges az, hogy egy adott szerződési feltétel tisztességtelensége (kizárólagos illetékesség) megtárgyalása éppen a támadott kikötés szerint illetékességgel bíró törvényszék előtt kerüljön elbírálásra.

Az alperes a felperes kereseti kérelmének az elutasítását és perköltségben való marasztalását kérte.

Hivatkozott arra, hogy a javára alapított vételi jog úgynevezett zárt opció, mint ahogyan az a HIT/2006.05.31. számú Üzletszabályzat IV.7. pontjában rögzítésre került. Az opciós szerződés 7. pontja a vételi jog gyakorlásának időpontját a kölcsönbevevő fizetési késedelméhez, illetve a kölcsönszerződés felmondásához köti, az alperes csak ezen feltétel bekövetkezése esetén élhetett opciós jogával, a szerződésben rögzített 5 éves időtartam, a szerződésben kikötött feltétel bekövetkezésétől számít.

Amennyiben a bíróság azt állapítaná meg, hogy az alperes opciós joga a szerződéskötéstől számított 5 év elteltével megszűnt, az esetben sem köteles az alperes a perbeli gépjármű törzskönyvének kiadására, mert a törzskönyv birtokban tartása a felek között létrejött kölcsönszerződés önálló biztosítékának tekintendő az Üzletszabályzat IV.9. pontja szerint. A gépjármű törzskönyvének birtokban tartása nem tekinthető sem az opciós, sem az adásvételi szerződés biztosítékának, nem azokhoz kapcsolódik, hanem mint a szerződés teljesítéséhez kapcsolódó atipikus biztosíték jelenik meg, amely az Üzletszabályzat szerint önállóan került kikötésre, nincs összefüggésben a másik két biztosítékkal. Annak birtoklása a felek közötti egyedi kölcsönszerződés teljesítésének önálló biztosítéka, tekintettel arra is, hogy az opciós szerződés a törzskönyv birtokban tartásáról rendelkezést nem tartalmaz, ez a rendelkezés az Üzletszabályzatban került rögzítésre. A törzskönyv alperesi birtokban tartása a felek között létrejött kölcsönszerződés önálló biztosítékának tekinthető, nem függ a vételi jog fennállásától, vagy megszűnésétől, attól elválik, az opciós szerződés érvényességének, vagy érvénytelenségének a vizsgálata, illetve az opciós jog megnyílása időpontjának vizsgálata jelentőséggel nem bír.

A peres felek egy eszköz-finanszírozási kölcsönszerződést kötöttek, melynek eredeti céljai között szerepelt, hogy a felperes a gépjármű tulajdonjogát megszerezze és a gépjármű a teljes futamidő alatt biztosítékként szolgáljon. A felperes a törzskönyvet mindaddig jogszerűen tartja magánál, amíg a felperes valamennyi fizetési kötelezettségét nem teljesítette. Az alperes a törzskönyvet, illetve a korlátozó bejegyzések törléséhez szükséges nyilatkozatot kiadni is csak akkor köteles, amennyiben felperes valamennyi fizetési kötelezettségét teljesítette.

Az Általános Szerződési Feltételekkel kapcsolatban hivatkozott arra, hogy az alperes a szerződés aláírását megelőzően, illetve a szerződés aláírásakor is a felperes rendelkezésére bocsátotta a kölcsönszerződést és az Üzletszabályzatot is, így lehetővé téve a felperes számára, hogy a benne foglaltakat megismerhesse és Üzletszabályzatát a szerződés aláírásának idején is, jelenleg is a honlapján közzétette.

Felperes az Üzletszabályzatban, mint Általános Szerződés Feltételben foglaltakat kifejezetten elfogadta. Ezt támasztja alá az, hogy a kölcsönszerződést aláírta. Ebben kijelentette, hogy a szerződésben, illetve a szerződés elválaszthatatlan részét képező Üzletszabályzatban foglaltakat megismerte, megértette, azokat magára nézve kötelezőnek ismerte el.

A szerződés és Üzletszabályzat egyes pontjainak megtámadására biztosított határidő álláspontja szerint eltelt. A részletekben történő teljesítésnél a megtámadási határidő az első teljesítéskor kezdődik.

Utóbb nem vitatta a felperes az Üzletszabályzat XIII.6. pontja - választott bírósági kikötés tisztességtelenségére vonatkozó kérelmét.

Előadta, hogy a felperesnek 2016. december 13. napján 1.627.666.-forint összegű tartozása állt fenn. A per során egyezségi ajánlatot tett, melyet a felperes nem fogadott el.

A bíróság megítélése szerint a felperes kereseti kérelme a törzskönyv kiadása, jognyilatkozat pótlása és az Üzletszabályzat XIII. 6. pontja tekintetében az alábbiak szerint alapos:

1. A törzskönyv kiadása

A perbeli jogviszonyra irányadó régi Ptk. 200.§ (1) bekezdése szerint a szerződés tartalmát a felek szabadon állapíthatják meg. A szerződésekre vonatkozó rendelkezésektől egyező akarattal eltérhetnek, ha jogszabály az eltérést nem tiltja.

Ennek megfelelően a Ptk. 200. § (1) bekezdése alapján a szerződő felek a szerződésük teljesítésének biztosítására a Ptk.-ban nem nevesített biztosítékokat is alkalmazhatnak, ezért nincs akadálya annak, hogy a gépjármű megvásárlása érdekében kötött kölcsönszerződés mellett a hitelező és az adós abban állapodjanak meg, hogy a hitelező a gépjármű törzskönyvét a kölcsön maradéktalan visszafizetéséig önálló biztosítékként jogosult a birtokában tartani.

Az opciós szerződés 6. pontja szerint a szerződő felek a hitelező javára alapított vételi jog biztosítására a vételi joggal terhelt gépjármű tekintetében elidegenítési- és terhelési tilalmat kötnek ki. E pont szerint a peres felek nem közvetlenül a kölcsönszerződés, hanem az annak biztosítása érdekében alapított vételi jog biztosítására kötöttek ki a felperes által megvásárolt gépkocsira az alperes javára elidegenítési- és terhelési tilalmat.

Az Üzletszabályzat VI.1. pontja ezzel összhangban azt írja elő, hogy az adós köteles a hatósági nyilvántartásba, a gépjármű forgalmi engedélyébe és a törzskönyvbe a hitelező javára a felek között létrejött szerződésnek megfelelően a vételi jogot és annak biztosítására az elidegenítési- és terhelési tilalmat bejegyeztetni és ennek megfelelően úgy rendelkezni, hogy a hatóság a törzskönyvet a hitelező, mint a korlátozás jogosítottja részére küldje meg.

Az alperes a fenti szerződéses kikötések értelmében vételi joga és az azt biztosító, a javára kikötött elidegenítési- és terhelési tilalom alapján e jog, illetve korlátozás jogosultjaként került a törzskönyv birtokába. Ez pedig azt jelenti, hogy a törzskönyvnek az alperes birtokába bocsátását a peres felek nem a kölcsönszerződés önálló biztosítékként kötötték ki, hanem az alperes vételi jogát kívánták ilyen módon biztosítani. Ezért a törzskönyv birtoklásához való jog a vételi joghoz kapcsolódó járulékos jogosultságnak minősül. E körben megállapítható, hogy az alperes önálló biztosítéki jellegű opciós joga az ügyletkötést követő 5 év elteltével megszűnt, tekintettel arra a felperes által hivatkozott jogerős bírósági ítéletre, amely az alperesi perben irányadó Üzletszabályzat IV.7. pontja érvénytelenségét megállapította.

Az Üzletszabályzat IV.9. pontja szabályozza a gépjármű törzskönyvének kiadására vonatkozó alperesi kötelezettséget. Ezen alperesi kötelezettségből, de az Üzletszabályzat VI.1. pontjának rendelkezéseiből sem következik, hogy az alperes javára önálló biztosítékként került volna megállapításra a törzskönyv birtoklása. Ennélfogva sem a felek közötti kölcsönszerződés, sem az Üzletszabályzat IV.9. pontja, VI.1. pontja és az opciós szerződés 6. pontja értelmezésével ilyen jogosultságot az alperes részére nem jelent. Ezen szerződési feltétel megszővegezésének nyelvtani értelme is azt támasztja alá, hogy a felek a törzskönyv alperes részére történő megküldésével az alperes opciós jogát kívánták biztosítani, ezért a törzskönyv birtoklásához való jog az opciós joghoz kapcsolódó járulékos jogosultság. Mivel az opciós szerződés megszűnt, nincs az alperesnek jogalapja a törzskönyv birtokban tartására. A rendelkezésekből az állapítható meg, hogy az opció és az elidegenítési- és terhelési tilalom kikényszeríthetősége érdekében került a törzskönyv az alperes birtokába.

Nem támasztja alá az alperes által hivatkozottakat az opciós szerződés 7. pontja sem, ugyanis az opciós szerződés 4. és 7. pontjában írtak szerint az opciós szerződés aláírásától számított 5 éven belül gyakorolhatta volna vételi jogát az alperes. Ez a jogosultsága megszűnt volna ez idő alatt akkor is, ha a felperes a kölcsönszerződésből származó tartozását maradéktalanul teljesíti.

Az Üzletszabályzat IV.9. pontja, valamint az opciós szerződés 5. pontja azt jelenti, hogy ha a kölcsönbevevő teljesíti a fizetési kötelezettségeit, a hitelező, az alperes köteles kiadni a törzskönyvet. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a hitelezőt csak akkor terheli a törzskönyv kiadásának kötelezettsége, ha a kölcsönbevevő maradéktalanul teljesítette a fizetési kötelezettségeit.

A Ptk. 207. § (1) és (2) bekezdése szerint a szerződési nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett. Ha pedig az Általános Szerződési Feltétel, illetve a fogyasztói szerződés tartalma e szabály alkalmazásával nem állapítható meg egyértelműen, a feltétel meghatározójával szerződő fél, azaz a fogyasztó számára kedvezőbb értelmezést kell elfogadni. Ezért, ha az alperes célja az

Üzletszabályzat IV.9. pontban írt rendelkezésével az volt a célja, hogy a kölcsön visszafizetésének atipikus biztosítékként mindaddig magánál tarthassa a kölcsönből finanszírozott gépjármű törzskönyvét amíg az adós valamennyi fizetési kötelezettségének nem tesz eleget, ezt egyértelműen, félreérthetetlenül így kellett volna megfogalmaznia.

Az Üzletszabályzat IV.9. pontja azonban csak azt szabályozza, amikor a hitelező nem tagadhatja meg a törzskönyv kiadását. Ennek megfogalmazásából azonban nem vonható le az a következtetés, hogy akkor is jogosult lenne azt magánál tartani, ha a vételi joga megszűnt, amely e jogosultsága alapjául szolgált.

Tekintettel arra, hogy az alperesnek érvényes jogcíme nincs a törzskönyv birtokban tartására, ezért a bíróság annak kiadására kötelezte, valamint ítéletével az alperesi jognyilatkozatot pótolta.

2. Üzletszabályzat

A felperes hivatkozása szerint a felek közötti jogviszonyban az Üzletszabályzat nem irányadó, mivel peres felek azt meg nem tárgyalták, így az Üzletszabályzat a felek jogviszonyára joghatással nem bír. Felperes arra is hivatkozott, hogy az Üzletszabályzatot a szerződéskötéskor nem kapta meg, azt egyedileg nem tárgyalták meg.

A felperesi hivatkozással szemben az alperes másolatban és eredetben is becsatolta a peres felek között létrejött egyedi kölcsönszerződést, amelynek elválaszthatatlan részét képezi az Üzletszabályzat – HIT/2006.05.31., valamint az átadás-átvételi jegyzőkönyvet és gépjármű-biztosítási adatlap megjelölésű okiratot, amelynek elválaszthatatlan részét képezi az opciós szerződés és az adásvételi szerződésre vonatkozó Általános Szerződési Feltételek.

Az okiratokból megállapítható és azt a felperes 2017. január 12. napján történő személyes meghallgatásakor sem vitatta, hogy az okiratokat saját kezűleg aláírta. Nem vitatta, hogy ilyen formában az Üzletszabályzattal együtt megkapta a kölcsönszerződést. Korábbi hivatkozása indoklásául azt adta elő, hogy mivel körülbelül 10 éve kötötte meg a szerződést, az már nem állt a rendelkezésére a per megindításakor. Úgy nyilatkozott, hogy az Üzletszabályzat tartalmát elméletileg megismerhette, állította, hogy azt nem részletezték, arra a szerződéskötéskor nem tértek ki.

A felperes személyes nyilatkozata szerint nem volt olyan pontja, része a szerződésnek és mellékletének, amelyet nem értett és ezzel kapcsolatban kérdést sem intézett a képviselőhöz.

Fentiek alapján megállapítható és alapos az alperes hivatkozása e körben, amely szerint a felperes a kölcsönszerződést és annak elválaszthatatlan részét képező Üzletszabályzatot megkapta, azt aláírta. Az is rögzíthető, hogy felperes az egyedi kölcsönszerződést 2008. február 13. napján, míg az átadás-átvételi jegyzőkönyvet és gépjármű-biztosítási adatlap megnevezésű okiratot 2008. február 22. napján vette át, írta alá.

A felperes aláírásával látta el azt a kölcsönbevevői nyilatkozatot is, amely szerint „Alulírott, mint kölcsönbevevő kijelentem, hogy az egyedi kölcsönszerződésben, annak hátoldalán lévő Üzletszabályzatban (HIT/2006.05.31.) foglaltakat megismertem, megértettem és azokat a jelen nyilatkozat aláírásával magamra nézve kötelezőnek ismerem el. Megbízom a Hitelezőt, hogy a kölcsön összegét az Üzletszabályzatban foglalt feltételek szerint közvetlenül a

szállítónak folyósítsa.” Ennélfogva a felperes az alperes Üzletszabályzatának, Hirdetményének rendelkezéseit megismerte.

A fogyasztót is terhelő együttműködési kötelezettségből eredően a jóhiszeműség és tisztesség követelményeire is tekintettel a kölcsönbevevőtől is elvárható, hogy a nagyszegű, hosszútávra szóló pénzügyi ügylet jellegéhez, a vállalt kockázat mértékéhez igazodóan tájékozódjon a szerződés megkötése előtt, (BDT 2013.2889.) áttanulmányozza a szerződés szövegét, szükség esetén az egyes, általa nem érthető rendelkezésekről tájékoztatást kérjen. (6/2013.PJE.) Ennélfogva a felperes alappal nem hivatkozhat arra, hogy az Üzletszabályzatról nem volt szó, annak tartalmát nem ismerte meg.

A bíróság megítélése szerint az Üzletszabályzat felperes általi elfogadása nem egyoldalú nyilatkozat, az a felek megállapodása abban a körben, hogy az Üzletszabályzat és azzal a felek közötti jogokat és kötelezettségeket szabályozó, abban foglalt tartalom a szerződés részévé vált. Amennyiben az Általános Szerződési Feltételek a szerződés részévé vált, vizsgálható annak a Ptk. 209.§ (1) bekezdése szerinti tisztességtelensége.

Fentiekre tekintettel a felperesnek az Üzletszabályzat egészére vonatkozó kereseti kérelme nem alapos.

3. Az Üzletszabály IV.8. pontja

„A hitelező a kölcsönszerződésből származó jogait és kötelezettségeit bármikor, indokolás nélkül, azonos terjedelemben harmadik félre átruházhatja, jogi biztosítékként lekötheti, - amelynek során jogosult a kölcsönbevevő adatait továbbítani, - ez azonban kölcsönbevevő jogait nem csorbíthatja.”

A felperes által hivatkozott 18/1999.(II.5.) Kormányrendelet 1. § (1) bekezdés g) pontja szerint a fogyasztói szerződésben tisztességtelennek minősül különösen az a szerződési feltétel, amely

- g) lehetővé teszi, hogy a fogyasztóval szerződő fél tartozását más személy a fogyasztó hozzájárulása nélkül átvállalja,
- b) kizárólagosan a fogyasztóval szerződő felet jogosítja fel annak megállapítására, hogy teljesítése szerződésszerű-e;

A 2/2012(XII.10.) PK vélemény 6. pontja rögzíti, hogy tisztességtelen az egyoldalú szerződésmódosításra vonatkozó olyan kikötés, amely a fogyasztóval szerződő pénzügyi intézmény számára a fogyasztó hátrányára indokolatlan és egyoldalú előnyt nyújt. A kikötés különösen akkor tisztességtelen, ha a feltételei nem tételesen meghatározottak, vagyis az oklista hiányzik, vagy az van, de példálózó jellegű felsorolást tartalmaz.

A Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó Jogegységi Határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény (DH2 törvény) 37. §-a a kölcsönszerződések tekintetében nem zárja ki a részleges érvénytelenség megállapítása iránti keresetet, amennyiben a tisztán megállapítási kereset olyan szerződési feltétel részleges érvénytelenségére vonatkozik, amely alapján fizetési kötelezettség, elszámolás fogalmilag kizárt.

A bíróság nem találta alaposnak a felperes kereseti kérelmét a IV.8. pontra vonatkozóan, tekintettel arra hogy a jogok átruházása e pont szerint a kölcsönbevevő jogait nem csorbíthatja, azaz a kölcsönbevevőt megilletik ugyanazon jogok, amelyek a hitelezővel szemben is megillették, ezért nem tekinthetők olyan tisztességtelen feltételnek, amely a jóhiszeműség követelményével ellentétben a felek szerződésből eredő jogaiban és kötelezettségeiben jelentős egyenlőtlenséget idézne elő a fogyasztó kárára.

4. Az Üzletszabályzat XIII.5.pontja

Az Üzletszabályzat XIII.5.pontja szerint a felek közötti elszámolásnál a hitelező könyveit kell irányadónak tekinteni.

Tekintettel arra, hogy a hitelező alperesnek nemcsak joga, de egyúttal kötelezettsége is – Üzletszabályzat III.10. pontja szerint - legalább évente egy alkalommal a kölcsönbevevőnek egyenlegértesítő levelet küldeni, amely tételesen tartalmazza a kölcsönbevevő által a tárgyévben megfizetett törlesztőrészleteket, tőke- és kamat megbontását, kötelessége továbbá a hitelezőnek a kölcsönbevevő, azaz a felperes általi pénzübeli teljesítések nyilvántartása és vezetése, ennél fogva a XIII.5. pontban foglaltak nem tekinthetők olyan tisztességtelen feltételnek, amely a jóhiszeműség követelményével ellentétben a felek szerződésből eredő jogaiban és kötelezettségeiben jelentős egyenlőtlenséget idézne elő a fogyasztó kárára. E pontban foglaltak nem tartalmazzak tartozáselismerést, önmagában nem eredményez felperes terhére többletterhet, bizonyítási nehézséget.

A bíróság a fentiek alapján megállapította, hogy a felperes keresetével érintett Üzletszabályzat fenti pontjaiban foglalt kikötések tekintetében összegszerű jogkövetkezmény megjelölése nem lehetséges, az elszámolás fogalmilag kizárt.

Nem állapítható meg a Kúria 2/2012.(X.10.) PK véleményében rögzített szempontok szerinti vizsgálat eredményeként, hogy az érintett kikötések a feleknek a szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megsértésével egyoldalúan és indokolatlanul a felperes hátrányára állapítja meg és ezért tisztességtelen a jelen ügyben alkalmazandó régi Ptk. 209. (1) bekezdése értelmében, ezért felperes ezen kereseti kérelme elutasítandó volt.

5. Az Üzletszabályzat XIII.6.pontja

A kereseti kérelem teljesítését utóbb az alperes nem vitatta.

Nem vitásan az Üzletszabályzat XIII.6.pontja az alperes székhelye szerinti bíróság eljárására vonatkozó kizárólagos illetékességi kikötést tartalmaz. A Kúria a fogyasztói szerződés érvényességével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 2/2011.PK véleményében akként foglalta állást, hogy a fogyasztói szerződésben a fogyasztóval szerződő fél lakóhelye, vagy székhelye szerinti bíróság illetékességének – Általános Szerződési Feltételen, vagy egyedileg meg nem tárgyalt feltételen alapuló – kikötése tisztességtelen. (5.A.pont)

Az 5.b. pont iránymutatást ad arra az esetre, ha a felperes a keresetlevelet nem a fogyasztóval szerződő fél lakóhelye, vagy székhelye szerinti, azaz a kikötés szerint kizárólagosan illetékes bírósághoz nyújtja be. Ebben az esetben a bíróságnak tájékoztatni kell a fogyasztót ezen szerződési feltétel tisztességtelenségéről és fel kell hívnia arra, nyilatkozzon, kíván-e a szerződési feltétel tisztességtelenségére hivatkozni.

A felperes a bíróság 2. sorszám alatti felhívására hivatkozott az illetékességi kikötés tisztességtelenségére, ezért nem volt akadálya annak hogy a bíróság az ügyet érdemben tárgyalja.

Mindezekre figyelemmel a bíróság a rendelkező részben írtak szerint határozott.

A bíróság a Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a részben elvesztés alperest a felperes javára perköltség viselésére, amelynek mértéke megállapításánál figyelemmel volt a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjára, valamint a felperesi képviselő által ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenység mértékére, és amely perköltség tartalmazza a felperes által lerótt kereseti illeték fele összegét (18.000.-forint + 60.000.-forint ügyvédi munkadíj + ÁFA 16.200.-forint).

Az ítélet elleni jogorvoslati lehetőséget a Pp. 233. § (1) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2017. január 26. napján

dr. Sebestyén Andrea s.k.
bíró

A kiadmány hitelesül:

Törőné Bulyáki Tünde
írnok

